

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

وَالضُّحَى ﴿١﴾

فولادوند: سوگند به روشنایی روز

مکارم: قسم به روز در آن هنگام که آفتاب بر آید (و همه جا را فرا گیرد).

وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى ﴿٢﴾

فولادوند: سوگند به شب چون آرام گیرد

مکارم: و سوگند به شب در آن هنگام که آرام گیرد.

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى ﴿٣﴾

فولادوند: [که] پروردگارت تو را وانگذاشته و دشمن نداشته است

مکارم: که خداوند هرگز تو را وانگذاشته، و مورد خشم قرار نداده است.

وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى ﴿٤﴾

فولادوند: و قطعاً آخرت برای تو از دنیا نیکوتر خواهد بود

مکارم: و مسلماً آخرت برای تو از دنیا بهتر است.

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى ﴿٥﴾

فولادوند: و بزودی پروردگارت تو را عطا خواهد داد تا خرسند گردی

مکارم: و به زودی پروردگارت آن قدر به تو عطا می‌کند که خشنود شو

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى ﴿٦﴾

فولادوند: مگر نه تو را یتیم یافت پس پناه داد

مکارم: آیا تو را یتیم نیافت و سپس پناه داد؟

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى ﴿٧﴾

فولادوند: و تو را سرگشته یافت پس هدایت کرد

مکارم: و تو را گمشده یافت و هدایت کرد.

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى ﴿٨﴾

فولادوند: و تو را تنگدست یافت و بی‌نیاز گردانید

مکارم: و تو را فقیر یافت و بینیاز نمود.

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ﴿٩﴾

فولادوند: و اما [تو نیز به پاس نعمت ما] یتیم را میازار

مکارم: حال که چنین است یتیم را تحقیر مکن.

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ﴿١٠﴾

فولادوند: و گدا را مران

مکارم: و سؤال کننده را از خود مران.

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١١﴾

فولادوند: و از نعمت پروردگار خویش [با مردم] سخن گوی

مکارم: و نعمتهای پروردگارت را بازگو کن.

